

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
végzése**

Az ügy száma: Kfv.I.37.321/2022/3.

A tanács tagjai: Dr. Mudráné dr. Láng Erzsébet a tanács elnöke;

Dr. Banu Zsoltné dr. Szabó Judit előadó bíró;

Dr. Hajnal Péter bíró;

Dr. Heinemann Csilla bíró;

Huszárné dr. Oláh Éva bíró

A felperes: Felperes1

Cím2

A felperes képviselője: Felperesi képviselő

Cím5

eljáró ügyvéd: Dr. Grád András

Az alperes: Budapest Főváros Kormányhivatala

Cím1

Az alperes képviselője: Dr. Horváth Zsuzsanna kamarai jogtanácsos

Az alperesi érdekelt: egyéb érdekelt1

Cím3

Az alperesi érdekelt képviselője: képviselő1

Cím4

eljáró ügyvéd: Dr. Kókány Csaba

A per tárgya: építési üggyel kapcsolatos közigazgatási jogvita

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: a felperes 15. sorszáma alatt

Az elsőfokú bíróság határozatának száma: Fővárosi Törvényszék 111.K.704.522/2021/14.
számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a felperes felülvizsgálati kérelmének befogadását megtagadja.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] Az alperesi érdekelt a Ingatlan1 alatt felvett, természetben a Cím7 szám alatt fekvő ingatlanon álló épületet (a továbbiakban: ingatlan) a BP-01/001/12-18/2015. számú építési, valamint a 2016. október 18-án kelt BP-01/07/453-13/2016. számú módosított építési engedély alapján átalakította, rendeltetését megváltoztatta, a meglévő földszinti, emeleti térsorok helyreállításával és átalakításával, a pinceszint hasznosításával, valamint a tetőtér beépítésével az építési engedélynek megfelelő borozót, éttermet, bemutatótereket, oktatási és igazgatási célú helyiségcsoportokat hozott létre, majd 2018. június 18-án kérelmet terjesztett elő a Budapest Főváros Kormányhivatala Kerületi Hivatalánál (a továbbiakban: elsőfokú szerv) az ingatlan használatbavételére.

[2] Az elsőfokú szerv a BP-01/007/1704-13/2018. számú határozatával a használatbavételi engedélyt a határozatban részletezett feltételekkel megadta. Megállapította, hogy az elvégzett munka az építési engedélynek és a hozzá tartozó engedélyezési záradékkal ellátott építészeti-műszaki dokumentációnak megfelel, az épület rendeltetésszerű és biztonságos használatra alkalmas, a kialakult állapottal szemben örökségvédelmi szempontból kifogás nem merült fel. A Pest Megyei Kormányhivatal Helység1 Járási Hivatal (a továbbiakban: elsőfokú szakhatóság) a 2018. július 12. napján kelt PE-06/KTF/16951-4/2018. számú szakvéleményében a használatbavételi engedély kiadásához hozzájárult - egyebek mellett - azzal a feltétellel, hogy a létesítmény üzemeltetőjének zajkibocsátási határérték

megállapítását kell kérni külön eljárás keretében, amelynek határideje a használatbavételi engedély jogerőre emelkedésétől számított 30 nap.

[3] A felperes fellebbezése alapján eljáró alperes a BP/1007/261-4/2018. számú határozatával az elsőfokú szerv döntését helybenhagyta. A felperes keresete folytán eljáró Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a 30.K.31.112/2019/20. számú ítéletével az alperes határozatát megsemmisítette és az alperest új eljárásra kötelezte, a megismételt eljárásra előírta a másodfokú környezetvédelmi szakhatóság megkeresését annak kérdésében, hogy az elsőfokú szakhatóság szakvéleménye megalapozott-e.

[4] Az első megismételt eljárásban az alperes a BP/1007/00214-13/2019. számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta, a Pest Megyei Kormányhivatal Környezetvédelmi és Természetvédelmi Főosztály, mint másodfokú szakhatóság (a továbbiakban: másodfokú szakhatóság) elsőfokú szakhatósági állásfoglalást helybenhagyó döntésére is hivatkozással. A felperes keresete alapján eljárva a Fővárosi Törvényszék a 25.K.702.084/2020/24. számú ítéletével az alperes határozatát megsemmisítette, és az alperest új eljárás lefolytatására kötelezte, mivel az alperes a bíróság ítéletének csak részben tett eleget. A megismételt eljárásra iránymutatásként előírta, hogy a másodfokú szakhatóságot az alperesnek újabb szakvélemény készítése céljából kell megkeresnie, továbbá helyszíni szemle, valamint pontos mérések alapján kell tisztázni, hogy a felperes által légudvarnak, míg az alperes által légaknának tekintett rész a jogszabályi rendelkezések alapján minek minősül.

[5] A második megismételt eljárásban, ezáltal az immáron harmadízben lefolytatott fellebbezési eljárásban az alperes a BP/2610/00122-11/2021. számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta. Eljárása során 2021. május 5. napján helyszíni szemlét tartott, amely alapján megállapította, hogy a kifogásolt légakna/légudvar alapterülete a földszinten 9,2258 m², az 1. emeleten 11,2591 m², ezáltal az nem éri el a 16,00 m²-es nagyságot, így az az országos településrendezési és építési követelményekről szóló 253/1997. (XII. 20.) Korm. rendelet (a továbbiakban: OTÉK) vonatkozó előírásai alapján légaknának minősül. Emellett ismételt megkereste a másodfokú szakhatóságot, aki a PE/KTFO/2537-7/2021. számú szakhatósági állásfoglalásában az elsőfokú szakhatósági állásfoglalást helybenhagyta. Az alperes határozatának indokolásában a másodfokú szakhatósági állásfoglalás rendelkező részét és indoklását teljes egészében rögzítette.

A kereseti kérelem, az alperes védirta és az alperesi érdekelt nyilatkozata

[6] A felperes a keresetében elsődlegesen az alperesi határozat megváltoztatását kérte oly módon, hogy a bíróság rendelkezzen a használatbavételi engedély visszavonásáról. Másodlagosan az alperesi határozatnak az elsőfokú határozatra is kiterjedő megsemmisítését kérte. Perköltségigénnyel élt. A kereseti kérelem indokaként hivatkozott többek között arra, hogy az alperes továbbra sem bírálta el az ingatlan működtetésével kapcsolatos sérelmeit a zaj, és a bűzös levegő kibocsátásával kapcsolatban, amely sérti az általános közigazgatási

rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 81. § (1) bekezdésében foglaltakat. Álláspontja szerint az alperes jogellenesen minősítette az általa légudvarként megjelölt szellőztetőt légaknának, e tekintetben az OTÉK 70. § (6) bekezdés a) pontját tévesen értelmezte és nem vette figyelembe az OTÉK 105. § (4) bekezdését, mely a lakások helyiségeinek szellőzéséről és szellőztetéséről rendelkezik. Előadta, hogy a felperesi épület kialakítása idején, annak építészeti megoldásainál az OTÉK előírásait nem vehették figyelembe, mivel az akkor még nem is létezett, így az OTÉK alapján a légakna/légudvar minősítést sem lehetett elvégezni.

Sérelmezte, hogy az ingatlan üzemeltetéséből eredő bűzös levegő szintén nála áramlik ki, a tekintetben előadta, hogy az alperesi érdekelt építészeti megoldásaival megszegte az OTÉK 55. § (2) bekezdésében, 74. § (1) bekezdésében és 90. § (4) bekezdésében foglaltakat, mivel az ingatlanon a gépészeti, konyhai melléktermékek nem magasan a tető fölé lettek kivezetve.

[7] A felperes zaj- és rezgésvédelem szempontjából is sérelmezte az alperes határozatát, álláspontja szerint a huzamos tartózkodásra szolgáló helyiségek a légudvarra szellőznek, közvetlenül a légudvar mellett helyezkednek el, így a környezeti zaj- és rezgés elleni védelem egyes szabályairól szóló 284/2007. (X. 29.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Kr.) 2. § a) pontja alapján védendő (védett) környezetnek minősülnek. Hivatkozott arra is, hogy a környezeti zaj- és rezgésterhelési határértékek megállapításáról szóló 27/2008. (XII. 3.) KvVM-EüM együttes rendelet (a továbbiakban: KvVM rendelet) 2. § (3) bekezdésének a) pontja alapján a csendes, védett övezetben a rendeletben meghatározott határértékeket 5 dB-lel kell csökkenteni, s az érintett társasház az kerületi Önkormányzat kerületi építési szabályzatáról szóló 16/2000. (VIII.15.) számú önkormányzati rendelete (a továbbiakban: KÉSZ) 20. § (4) bekezdésének a) pontja alapján a VK-FV1-Z zóna városközponti, fokozottan védett terület, elnevezés Polgárváros jelzésű övezet. Sérelmezte, hogy az alperes ezt a zónabesorolást figyelmen kívül hagyta, és a zajvédelmi vizsgálat elvégzésekor a védett övezetre vonatkozó szabályoknál enyhébb szabályokat állapított meg.

[8] A felperes álláspontja szerint az alperes figyelmen kívül hagyta a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 30.K.31.112/2019/20. számú, valamint a Fővárosi Törvényszék 25.K.702.084/2020/24. számú ítéletében foglaltakat, amikor a másodfokú környezetvédelmi szakhatóság állásfoglalását úgy fogadta el, hogy a másodfokú szakhatóság az elsőfokú szakhatóság hibás és hiányos állásfoglalását újabb bizonyítási (mérési) eljárás lefolytatásával nem orvosolta, csupán elemezte és megállapította, hogy a korábbi elsőfokú szakhatósági állásfoglalás miatt helytálló. A felperes hivatkozott továbbá az Ákr. 68. § (1) bekezdésének megsértésére a szemle megtartása vonatkozásában. Rámutatott arra is, hogy az ingatlan úgy kapott használatbavételi engedélyt és működik 2018 óta folyamatosan, hogy jogerős használatbavételi engedéllyel nem rendelkezik, mivel az alperesi határozatokkal szemben korábban is jogorvoslati eljárásokat kezdeményezett, amelyekre figyelemmel az alperesnek a döntése végrehajtását fel kellett volna függesztenie.

[9] Az alperes a védiratában a kereset elutasítását és a felperes perköltségben marasztalását kérte. Hangsúlyozta, hogy a Fővárosi Törvényszék 25.K.702.084/2020/24. számú ítéletében foglalt iránymutatásnak eleget tett, a helyszíni szemlét a légudvar/légakna lemérése érdekében 2021. május 5-én lefolytatta, valamint a másodfokú szakhatóságot

megkereste. Kifejtette, hogy a használatbavételi engedélyezési eljárás során az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvény (a továbbiakban: Étv.) 44. §-ában, továbbá az építésügyi és építésfelügyeleti hatósági eljárásokról és ellenőrzésekről, valamint építésügyi hatósági szolgáltatásról szóló 312/2012. (XI. 8.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Évh.) 39-41. §-ában meghatározott körülményeket vizsgálta, ennek során megállapította, hogy az építési tevékenység az építési engedélynek és a hozzá tartozó engedélyezési záradékkal ellátott építészeti-műszaki dokumentációnak megfelelt, valamint az épület a rendeltetésszerű és biztonságos használatra alkalmas volt, a kialakult állapottal szemben örökségvédelmi szempontból sem merült fel kifogás, így a használatbavételi engedélyt meg kellett adnia.

[10] Az alperesi érdekelt a kereset elutasítását és a felperes perköltségben való marasztalását kérte. Kifejtette, hogy az ingatlan az építési engedélynek megfelelően készült el, a használatbavételi engedély megtagadásának feltételei nem állnak fenn. Az alperes a megismételt eljárásban a légudvar/légakna kérdéskörét tisztázta, továbbá megkereste a másodfokú szakhatóságot, aki a használatbavételi engedély kiadását zaj- és rezgésvédelmi szempontból nem kifogásolta. Rámutatott, hogy a felperes téves zajterhelési határértéket vett alapul a keresetében, mivel a KÉSZ szerinti fokozottan védett területek besorolása településképi szempontú, míg a Kr. 16. § (3) bekezdése alapján a Kr. alkalmazása szempontjából csendes övezetet vagy zajvédelmi szempontból fokozottan védett területet a jegyző értesítése alapján a környezetvédelmi hatóság jelöl ki, azonban az I. kerületben ilyen kijelölés nem történt, így a felperes által hivatkozott 5 dB-es szigorításnak a tárgyi ingatlan vonatkozásában nincs jogalapja. A mért zajterhelés a megfelelő határérték alkalmazásával nem haladta meg a jogszabály által előírtakat. Tévesnek tartotta a felperes álláspontját a levegőtisztaság-védelmével kapcsolatos másodfokú szakhatóság állásfoglalásának ellentmondásosságával kapcsolatban is. Előadta, hogy a jogerős (végleges) építési engedélyezési határozatban foglaltak a használatbavételi eljárás során nem vitathatóak. Rámutatott, hogy a felperes által érvényesíteni kívánt jogok nem a használatbavételi engedélyezési eljárásban érvényesíthetőek, hanem üzemeltetési és birtokvédelmi kérdések, amelyek birtokperben sérelmezhetők. A felperes ilyen pert indított is az alperesi érdekelttel szemben, amely 7.P.21.808/2020. szám alatt folyamatban van. Csatolta a Pest Megyei Kormányhivatal Helység1 Járási Hivatala tárgyi ingatlanra megállapított zajkibocsátási határértékről rendelkező PE-06/ÉKTF01748-5/2019. számú határozatát, mely a nappali (6:00-22:00) zajkibocsátásra 55, míg az éjjelire (22:00-6:00) 45 dB-es értéket határozott meg.

Az elsőfokú ítélet

[11] A Fővárosi Törvényszék a 2022. január 18. napján meghozott 111.K.704.522/2021/14. számú ítéletében a felperes keresetét, mint alaptalant, a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 88. § (1) bekezdés a) pontja alapján elutasította. A jogerős ítélet indokolásában rögzítette, hogy a megismételt eljárásra vonatkozó iránymutatásnak az alperes eleget tett, a számára előírt helyszíni szemlét lefolytatta, ennek keretében műszeres méréssel a légakna/légudvar területét, méreteit rögzítette. Ennek során azt állapította meg, hogy annak alapterülete nem éri el a 16 m²-es nagyságot, így az OTÉK 70. §-a alapján légaknának és nem a 71. §-a szerinti légudvarnak minősül. Az elsőfokú bíróság az alperes jogértelmezésével e körben egyetértett. Kifejtette,

hogy a másodfokú szakhatóság ismételt megkeresésének szintén eleget tett az alperes. A fokozottan védett terület fogalma körében rámutatott, hogy a Kr. határozza meg, szabadban eltöltött csendes pihenésre, kikapcsolódásra alkalmas közterületként definiálja, amely a felperesre nem irányadó, a KÉSZ pedig zajvédelmi előírásokat nem tartalmaz. A zajkibocsátás tekintetében az elsőfokú szakhatóság által megfogalmazott kikötések, amelyeket a másodfokú szakhatóság jóváhagyott, éppen azt szolgálják, hogy a zajkibocsátási határérték tartható legyen. A bűzös levegő kapcsán kifejtett felperesi érvek vonatkozásában rögzítette, hogy a használatbavételi eljárásban az építkezés jogerős építési engedélynek való megfelelését vizsgálja az építésügyi hatóság, annak vizsgálatára már nincs lehetőség, hogy a jogerős építési engedély a jogszabályoknak megfelel-e. Az ítélet indokolásában utalt az e körben kialakult bírói gyakorlatra.

A felülvizsgálati kérelem

[12] A jogerős ítélettel szemben a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben a Kp. 121. § (1) bekezdés a) pontja alapján kérte a jogerős ítélet megváltoztatását, a használatbavételi engedély visszavonását, mivel álláspontja szerint a közigazgatási határozat az Ákr. 2. § (2) bekezdésébe, 81. § (1) bekezdésébe, az OTÉK 105. § (4) bekezdésébe, 55. § (2) bekezdésébe, 74. § (1) bekezdésébe, 90. § (4) bekezdésébe, 70. § (6) bekezdés b) pontjába, (8) és (9) bekezdésébe, 71. § (3) és (4) bekezdésébe, továbbá a Kr. 2. § a) pontjába és 10. § (1) bekezdésébe ütközik. Másodlagosan kérte a Kp. 121. § (1) bekezdés b) pontja alapján a közigazgatási határozat megsemmisítését, mivel az Ákr. 81. § (1) bekezdését sértő módon határozata olyan szinten hiányos, hogy a bírói gyakorlat szerint hatályon kívül helyezésre ad okot. Elsődleges és másodlagos kérelme mellett egyaránt kérte az alperes kötelezését a felmerült perköltségei megfizetésére.

[13] A felülvizsgálati kérelem befogadását a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának aa), ab) és ad) alpontja alapján kérte. Előadta, hogy a felvetett jogkérdések egyike a joggyakorlat egységességét, illetve továbbfejlesztését szolgálja, mivel nem egyértelmű, illetve visszás az a gyakorlat, hogy a modern építészeti megoldásokra kialakított OTÉK szabályait kell-e alkalmazni a műemléki épületek esetében is. Álláspontja szerint jelen ügy különleges súllyal is bír, különleges társadalmi jelentősége van, mivel abban a kérdéskörben kell állást foglalni, hogy felülírhatja-e egy egyedi döntésben meghozott formális engedély az adott építési környezetre vonatkozó előírásokat, és így egy védett, nyugodt terület egy hibás megvalósítás következtében válhat-e zaj-, illetve szagterhelés szempontjából veszélyeztetett övezetté. Befogadhatónak tartja a felülvizsgálati kérelmet azért is, mert felveti annak a kérdését, hogy az eljárásban résztvevő, egyébként laikusnak tekinthető féllel szemben miért elvárás az, hogy a hatóság, illetve a szakhatóságok szakmai ismeretével lépjen fel az eljárásban felperesként és lényegében pótolja a hatóság elmulasztott lépéseit.

A Kúria döntése és jogi indokai

[14] A felülvizsgálati kérelem befogadásának feltételei nem állnak fenn.

[15] A Kp. 118. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés értelmében a Kúria a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha:

- a) az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata
- aa) a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása,
- ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége,
- ac) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége,
- ad) a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés, illetve
- b) a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés miatt indokolt.

[16] A Kp. 117. § (4) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni a kérelem befogadhatóságának okát, azonban annak fennállását bizonyítani és azt - a 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti ok kivételével - indokolni nem kell. A Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontja szerinti ok esetében meg kell jelölni azt a közzétett kúriai határozatot és annak azt a részét, amelytől a felülvizsgálni kért határozat jogkérdésben eltér. A fél által megjelölt befogadhatósági okhoz a bíróság nincs kötve.

[17] A Kúria a befogadhatóság vizsgálata során a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott jogszabálysértésekről nem foglalhat állást, arra kizárólag a felülvizsgálati kérelmet érdemben elbíráló határozatban van lehetősége.

[18] A Kúria utal arra, hogy a Kp. 117. § (4) bekezdése nem teremt alanyi jogot a felülvizsgálati kérelem befogadásra. A felülvizsgálati kérelemben nevesített befogadási okok alapján történik annak vizsgálata, hogy a konkrét ügyben felmerült-e olyan kérdés, amely a Kp. 118. § (1) bekezdésének rendelkezései körébe tartozik, ezáltal a felülvizsgálati kérelem befogadását és érdemi elbírálását megalapozza.

[19] A Kúria a felperes által a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának aa) alpontja körében előadott befogadási okokkal kapcsolatban kiemeli, hogy a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében a felülvizsgálati kérelmet különösen akkor fogadja be, ha a jogerős ítélet olyan elvi jelentőségű jogkérdést vet fel, amellyel kapcsolatban a Kúria még nem foglalt állást, feltéve, hogy a jogértelmezést igénylő elvi jelentőségű jogkérdés vonatkozásában a bírói gyakorlat nem egységes, vagy a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezáltal a jogegység megbomlásának a veszélye áll fenn. A Kúria a joggyakorlat továbbfejlesztésének szükségességére figyelemmel a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha a jogerős ítélet által felvetett elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat már kialakult és egységes, annak követése azonban a körülmények változására tekintettel nem

támogatható (Kfv.I.35.542/2021/2., Kfv.VII.37.025/2021/2., stb.), az meghaladottá vált. A felperes az OTÉK szabályainak műemléki épületek esetében való alkalmazását jelölte meg befogadási okként, amely vonatkozásában a Kúria megállapította, hogy a jogalkotó a kérdéskört a kodifikáció során szabályozta, egyrészt az OTÉK 1. § (3) bekezdésében rögzítette, hogy az OTÉK szabályait a külön jogszabály alapján védett területre, építményre, valamint a sajátos építményszabványokra a rájuk vonatkozó külön jogszabályban meghatározott feltételek mellett és az azokban foglalt kiegészítésekkel és eltérésekkel kell alkalmazni. Emellett maga az OTÉK is több helyen [pl. 75. § (1) bekezdés, 92. § (2) bekezdés] külön nevesíti a műemlékvédelmi érdekeket, azok érvényesítésére figyelemmel tartalmaz rendelkezéseket. Ennél fogva az OTÉK rendelkezéseinek és a műemléki védelemnek a viszonya nem vet fel olyan jogértelmezést igénylő, elvi jelentőségű jogkérdést, amelynek vonatkozásában a bírói gyakorlat nem egységes, illetve nem valószínűsíthető, hogy jelen ügy kapcsán a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, a jogegység megbomlásának a veszélye állna fenn.

[20] A felperes további befogadási okként a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának ab) alpontjára hivatkozott. E törvényi rendelkezés alapján a felvetett jogkérdés különleges súlyára, illetve az ügy társadalmi jelentőségére tekintettel a Kúria egységes gyakorlata szerint a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha az adott jogkérdésben korábban még nem foglalt állást. A jogkérdés különleges súlya állhat fenn, ha az nagy számban előforduló új típusú ügyben merült fel, azaz a vizsgált jogkérdés túlmutat a konkrét ügyön és a Kúria iránymutatása szükséges. Az ügy társadalmi jelentősége pedig különösen akkor minősül befogadási oknak, ha az adott jogkérdés a jogalanyok széles körét érinti. A befogadási ok fennállásának megállapítása igényli tehát, hogy a konkrét egyedi ügyben elfoglalt jogi álláspont ne csak az adott ügyben érintettekre legyen kihatással, hanem közvetve az adott ügyben nem szereplő jogalanyok helyzetére is iránymutatást adjon (Kfv.III.37.778/2020/2.). A perbeli ügyben e körülmények fennállását a Kúria nem látta megállapíthatónak, ugyanis a felperes által vitatott ügy a jogalanyok széles körét sem közvetlen, sem közvetett módon nem érinti, rájuk semmilyen formában nincs kihatással. Emellett a Kúria rámutat, hogy maga sem észlelte az adott ügytípus, illetve az abban felmerült jogkérdések tömeges előfordulását. A hivatkozott befogadási okok körében tehát az egyedi ügyön túlmutató jogkérdés különleges súlya és az ügy társadalmi jelentősége nem áll fenn.

[21] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának ad) alpontja körében a felperes által nevesített befogadási ok, a szakhatóságok szakmai ismeretével szemben laikusként való fellépés elvárhatósága nem valószínűsíti a kérelmező alapvető eljárási jogának sérelmét, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegést sem. A Kúria rámutat arra, hogy egyrészt ilyen elvárást a jogszabályi rendelkezések nem fogalmazznak meg, másrészt, amennyiben a felperes közigazgatási hatósági eljárásban, vagy közigazgatási perben kívánja jogát, jogos érdekét érvényesíteni, nincs elzárva attól, hogy akár jogi képviselő, akár - bizonyítási indítvány útján - szakértő közreműködését vegye igénybe. A felperes által hivatkozott körülmény azonban a konkrét ügy tekintetében a felülvizsgálati kérelmet nem teszi befogadhatóvá.

[22] Kúria úgy értékelte, hogy a felülvizsgálati kérelemben nevesített befogadhatósági okok a konkrét ügyben nem alapozzák meg a felülvizsgálati kérelem befogadását, a felperest által felvetett kérdések megítélése sem a jogegységesítés, sem a jogkérdés különleges súlya

alapján nem minősülnek a konkrét ügy keretein túlmutató jelentőségű jogkérdésnek. A Kúria hangsúlyozza, hogy a felülvizsgálati eljárás során elsősorban joggyakorlat fejlesztő és egységesítő tevékenységet folytat, a tényállás megállapításának és a bizonyítékok értékelésének felülmérlegelésére csak kivételesen súlyos esetekben van lehetőség. A jogerős ítélet jogszerűségének, a bizonyítékok értékelésének és az indokolás megfelelő kimunkálásának vizsgálata az érdemi felülvizsgálat, és nem a befogadás körébe tartozik. Az alperesi határozatot érdemben, az egyedi ügy sajátos jellemzőire, így a másodfokú szakhatóság megkeresésére és a helyszíni személre is kiterjedően, továbbá a kereseti kérelemben vitatott jogsértésekre nézve - a korábbi alperesi döntések kétszeri megsemmisítése folytán - az elsőfokú bíróság már három alkalommal megvizsgálta, a jogerős ítélettel összefüggésben jogegységesítésnek, kúriai iránymutatásnak vagy joggyakorlat továbbfejlesztésének szükségessége nem áll fenn, különleges súlyú, társadalmi jelentőségű jogkérdést a Kúria nem azonosított.

[23] A fentiekre figyelemmel a Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadását a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján megtagadta.

Záró rész

[24] Az eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 57. § (1) bekezdés a) pontja alapján illetékmentes, ezért a Kúriának az illeték megfizetéséről rendelkeznie nem kellett.

[25] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadásának megtagadásáról a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján tárgyaláson kívül határozott.

[26] A végzés ellen a Kp. 116. § d) pontja alapján felülvizsgálatnak nincs helye.

Budapest, 2022. május 4.

Dr. Mudráné dr. Láng Erzsébet s.k.
a tanács elnöke

Dr. Banu Zsoltné dr. Szabó Judit s.k.
előadó bíró

Dr. Hajnal Péter s.k.
bíró

Dr. Heinemann Csilla s.k.
bíró

Huszárné dr. Oláh Éva s.k.
bíró

A kiadmány hiteléül:
tisztviselő